

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES



A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

SOLITUD

Soc persona de solitud, ja em ve de petit. Solitud que no soledat. No és que no estigui bé entre altres éssers humans però, si ho estic, m'agrada que aquests altres éssers humans no siguin ni mediocres ni banals. Defujo dels llocs on hi ha molta gent perquè m'aclapara, em deixa interiorment com buit, prefereixo poca gent i, sovint, si pot ser, sense ningú. Aquests moments també els trobo caminant, anant en bicicleta, mirant l'horitzó, badant... Aquesta solitud s'ha anat accentuant amb el pas dels anys. Estar per als altres però des de la solitud perquè em manté més serè, més reflexiu i puc fer les coses (fins i tot sentir i pensar) de manera més pausada, com si el temps s'alentís. Fer les coses sol, al meu ritme em dona llibertat. Alhora la solitud m'allunya del protagonisme. No m'agrada destacar ni tan sols que m'admirin per res. Passar desapercbut, ser una part més de la natura del món, convivint amb ella sense conquerir-la. La solitud acostuma a acompanyar-se de la senzillesa i de la humilitat. En el fons... estem absolutament sols.

Maig 2023.